

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: **Ing. R.V.**
zastoupen JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem
se sídlem Nám. Republiky 679/5, 746 01 Opava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2019, o invalidní důchod,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 18. 6. 2019, č. j. X, jímž byly jeho námitky zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2019, č. j. X, kterým byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod, bylo potvrzeno.
2. V žalobě žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé a je zde nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a současně je nezákonné pro nesprávné posouzení skutkových a právních otázek. Nepřezkoumatelnost žalobce shledává v tom, že v napadeném rozhodnutí nebyly v rozporu s ust. § 68 správního řádu řádně vypořádány jeho námitky. Žalobce poukazuje na absenci aplikace ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, neboť dle posudku ze dne 30. 5. 2019 je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronická ischemická choroba srdeční a vedle toho žalobce trpí dalšími dvěma chronickými onemocněními, a to chronickým vertebrogenním algickým syndromem při degenerativních změnách s intermitentní iritací L5 vlevo, chronickou žilní insuficiencí dolních končetin C1. Při posouzení invalidity žalobce nebyla vzata v úvahu žalobcem uváděná specifika jeho současného zaměstnání spojená se zvýšenou neuropsychickou zátěží. Dále nebyla vypořádána námitka žalobce, že se u něj jedná o postižení podle kapitoly IX., oddílu A, položky 6b přílohy výše uvedené vyhlášky, když v popisu tohoto onemocnění je uveden jako jeden z ukazatelů snížený výkon při bicyklové ergometrii a sám posudek o invaliditě uvádí, že při ergometrickém vyšetření v březnu 2019 byl test ukončen pro celkovou únavu, což zcela jistě svědčí o sníženém výkonu žalobce. Nedostatečně zjištěný skutkový stav týkající se zdravotního stavu žalobce shledává v nedostatečném zjištění poklesu jeho výkonu. Posudek o invaliditě ze dne 30. 5. 2019 ani napadené rozhodnutí se dostatečně nezabývaly stanovením procentní míry poklesu pracovní schopnosti z rozpětí 20 – 40 % pro dané zdravotní postižení. Chybí zhodnocení naplnění dalších závazných ukazatelů, z nichž se má stanovit procentní rozmezí, tj. NYHA, tolerovaná zátěž kg/W, METS, V02, diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT, proBNT (b). Taktéž nebyla dostatečně zhodnocena klasifikace zdravotního postižení žalobce podle dané vyhlášky, tj. zda se jedná o položku 6a, 6b nebo 6c, když jako jedno z kritérií odlišujících dané položky se posuzuje výkon při bicyklové ergometrii. Žalobce dodává, že řádné zjištění skutkového stavu týkající se jeho zdravotního stavu a všech dalších okolností majících vliv na zvýšení procesní míry poklesu pracovní schopnosti v daném případě mělo být ze strany žalovaného učiněno zvláště pečlivě, pokud zde byly relativně značné rozdíly v diagnóze a klasifikaci dle vyhlášky č. 359/2009 Sb. v posudcích o invaliditě ze dne 13. 3. 2019 a ze dne 30. 5. 2019. K důkazu žalobce navrhl zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, jehož úkolem by bylo odpovědět na otázku, zda byl řádně zjištěn zdravotní stav žalobce ve správním řízení vedeném žalovaným posudky o invaliditě ze dne 13. 3. 2019 a ze dne 30. 5. 2019.
3. Žalovaná v písemném vyjádření shrnula dosavadní průběh správního řízení a citovala rozhodnou právní úpravu. Posudky vypracované lékařem OSSZ Opava a lékařem

lékařské posudkové služby ČSSZ Ostrava byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Oba posudky považuje žalovaná za objektivní. S ohledem na námitky žalobce navrhla žalovaná ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR (dále také jen „posudek PK MPSV ČR“). Žalovaná má za to, že napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné, ať už pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, neboť splňuje standardy soudního přezkumu a v jeho odůvodnění došlo k vypořádání všech námitek žalobce. Závěrem žalovaná uvedla, že za současného stavu věci nadále trvá na svém rozhodnutí.

4. Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2019, č. j. R-28.3.2019-424/X, byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 13. 3. 2019 není žalobce invalidní podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále také jen „zdp“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %. V posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Opava ze dne 13. 3. 2019 je konstatováno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý stav, který je posouzen jako stav po chirurgické revaskularizaci myokardu s provedením mono-by-passu s úspěšnou korekcí stenosisy, s dobrou funkcí levé komory. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX., odd. A, položce 6a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.
5. Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 28. 3. 2019 podal žalobce námitky, jež žalovaná vypořádala napadeným rozhodnutím, a to tak, že námitky zamítla a námitkami napadené rozhodnutí prvního stupně ze dne 28. 3. 2019 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě ze dne 30. 5. 2019 vypracovaného lékařem lékařské posudkové služby ČSSZ (dále jen „LPS ČSSZ“), v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je ischemická choroba srdeční se stavem po mamarkoronárním bypassu v červnu 2018, s lehkým poklesem výkonnosti, NYHAI., což odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole IX., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se míra poklesu pracovní schopnosti stanoví v rozmezí 20 – 40 %. S ohledem na dobrou systolickou funkci levé komory, dobrou toleranci zátěže, zachovanou schopnost využívat své vzdělání a pracovní zkušenosti, zvolil lékař LPS ČSSZ hodnotu poklesu pracovní schopnosti 20 %. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položky 1c nebo 1d, protože se nejedná o srdeční postižení se středně těžkým poklesem výkonnosti s neschopností jakékoliv zátěže, NYHA III., IV., se středně těžkou nebo těžkou systolickou a diastolickou dysfunkcí levé komory, s ejekční frakcí nižší než 30 %. Změna procentního hodnocení poklesu pracovní schopnosti nemá vliv na celkový posudkový závěr, a proto dospěl lékař LPS ČSSZ k výsledku, že posudkový závěr lékaře OSSZ Opava ze dne 13. 3. 2019 lze potvrdit. K datu napadeného rozhodnutí a k datu

posouzení zdravotního stavu v rámci řízení o námitkách zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídal žádnému stupni invalidity.

6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14. 11. 2019, č. j. 2019/1730-OS, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zdp. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Jednání posudkové komise byl žalobce přítomen a na dotaz posudkové komise uvedl, že má dlouhodobé potíže s bederní a krční páteří, snaží se každý den cvičit, docházel na rehabilitace. Po bypassu v roce 2018 cítí na levé straně, že mu jakoby srdce vynechává, cítí takový zvláštní pocit. Byl na magnetické rezonanci, kde zkolaboval a musel být hospitalizován v nemocnici. S chůzí do schodů má někdy problémy, dost se zadýchává. Snaží se denně ujít 5 km, v práci to je čím dál tím náročnější. V poslední době se mu při ranním vstávání zatočí hlava, taktéž někdy při prudkém postavení. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě obsahuje vymezení lékařských nálezů, ze kterých posudková komise vycházela, diagnostický souhrn žalobce, citace z jednotlivých nálezů a samotné posudkové zhodnocení včetně vypořádání námitek žalobce a posudkový závěr. Dle posudkového zhodnocení jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je ischemická choroba srdeční se stavem po mamorokoronárním bypassu s lehkým poklesem výkonnosti. Tento zdravotní stav odpovídá zdravotnímu postižení dle kapitoly IX., odd. A, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, přičemž z rozmezí 20-40 % je zvolena střední míra poklesu 30 %, s přihlédnutím k ostatním zdravotním potížím, zejména chronickým bolestivým onemocněním páteře v bederní oblasti. Lehký pokles výkonnosti je dán po funkční stránce NYHA st. II., tolerovaná zátěž METS 5-7 je u žalobce dokonce lepší než je toto rozpětí (METS 8,7), je přítomna lehká diastolická dysfunkce levé komory a pokles pracovní schopnosti při zhodnocení dalších zdravotních postižení tak činí maximálně 30 %. Zdravotní postižení není takového stupně závažnosti a rozsahu, aby odůvodňovalo hodnocení podle položky 1c nebo 1d oddílu A, kapitoly IX. přílohy k citované vyhlášce, neboť se nejedná o srdeční postižení se středně těžkým poklesem výkonnosti, ani s neschopností jakékoliv zátěže. Posudek mimo jiné konstatoval, že žalobce je neschopen práce fyzicky nadměrně namáhavé, v nepříznivých klimatických podmínkách. Je nadále schopen využít dosaženého vzdělání, znalostí a zkušeností k pokračování v dosavadní výdělečné činnosti s využitím svého vysokoškolského vzdělání. Dále se posudková komise vyjádřila k posudku lékaře OSSZ Opava ze dne 13. 3. 2019 a posudku LPS ČSSZ ze dne 30. 5. 2019. K námitkám žalobce obsaženým v žalobě PK MPSV ČR v Ostravě konkrétně uvedla, že zhodnotila i další postižení, která jsou u posuzovaného prokázána a onemocnění chronický bolestivý syndrom páteře v bederní oblasti je důvodem pro navýšení procentuálního hodnocení a volbu jeho středu, tj. 30 % a stanovení poklesu pracovní schopnosti na této taxě se zohledněním dalších zdravotních postižení. Zbývající zdravotní postižení nejsou z funkčního hlediska natolik významná, aby byla důvodem pro navyšování poklesu pracovní schopnosti. Žalobce je schopen s danými omezeními pokračovat nadále ve své dosavadní výdělečné činnosti. Bicyklová ergometrie je kardiologem hodnocena jako klinicky negativní s dosažením velmi dobré zátěže 8,7 METS a nesvědčí pro snížený výkon žalobce, jak je v žalobě mylně uvedeno. Dle opakovaných kardiologických nálezů je u žalobce prokazatelné, že jeho zdravotní stav se po chirurgické revaskularizaci

myokardu zlepšil a funkčně odpovídá nejvýše NYHA st. II., jedná se o lehký pokles výkonnosti. Podle položky 6, odd A., kapitoly IX. přílohy předmětné vyhlášky nelze postižení hodnotit, neboť nebyla provedena operace srdeční vady, ale byla provedena chirurgická revaskularizace myokardu, která se hodnotí dle jiné položky.

7. K posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14. 11. 2019 se žalobce vyjádřil při ústním jednání konaném dne 10. 12. 2019. Poukázal na skutečnost, že každý z dosud tří vypracovaných posudků ohledně zdravotního stavu žalobce dospěl k jinému závěru. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě žalobce nepovažuje za přesvědčivý, neboť není dostatečně odůvodněno stanovení hodnoty míry poklesu pracovní schopnosti 30 % z daného rozpětí 20 – 40 %. Schází i bližší hodnocení toho, jaký má zdravotní postižení dopad na výkon zaměstnání žalobce, přičemž se jedná nepochybně o výkon práce, která je zejména psychicky náročná. Tato psychická zátěž má nepochybně vliv na jeho srdeční onemocnění, to žalobce považuje za notorietu. Při ústním jednání žalobce navrhl provést důkaz lékařskými nálezy MUDr. Ď. ze dne 7. 2. 2019, MUDr. D. ze dne 24. 3. 2018 a MUDr. D. ze dne 22. 8. 2018 s tím, že ze všech těchto lékařských zpráv vyplývá, že žalobce byl ošetřen z důvodu bolesti na hrudi a zadýchávání. Z uvedených lékařských nálezů bylo zjištěno, že žalobce při vyšetření MUDr. D. dne 22. 8. 2018 uváděl palpační bolestivost a návaznost na dýchání. Ze zprávy MUDr. D. ze dne 24. 3. 2018 se podává, že žalobce má bolesti na hrudi susp. při pálení žáhy, o AKS se nejedná – bez zn. ischemie na EKG. Ze zprávy MUDr. Ď. ze dne 7. 2. 2019 bylo zjištěno, že žalobce ošetření vyhledal pro bolesti na hrudi. Na konci směny šel do schodů a než vyšel nahoru, cítil se unavený, Přišel domů, necítil se dobře, při ležení v posteli měl zimnici. V úterý se v práci rozčílil, poslední dny cítil v místě jizvy bolesti charakteru píchání, bez vazby na nádech, změnu polohy, zátěž, bolesti v klidu. Večer měl také teplotu 38 stupňů, kašle.
8. Vzhledem k námitkám žalobce vzneseným u ústního jednání soud vyžádal doplňující posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise uvedla, že se k volbě procentní míry poklesu pracovní schopnosti dostatečně vyjádřila již v posudkovém zhodnocení ze dne 14. 11. 2019, neboť konstatovala, že stanovuje pokles pracovní schopnosti ve středu procentuálního rozpětí, tj. 30 %, vzhledem k dalším zdravotním postižením zejména chronickému bolestivému onemocnění páteře v bederní oblasti. Zbývající zdravotní postižení nejsou z funkčního hlediska natolik významná, aby byla důvodem pro navyšování poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise uvedla, že se vyjádřila i k eventuálnímu dopadu zdravotního postižení na výkon zaměstnání žalobce, a to tak, že žalobce je schopen nadále vykonávat zaměstnání s využitím svého vysokoškolského vzdělání včetně pokračování v dosavadní výdělečné činnosti s uvedenými omezeními. Psychická náročnost jeho zaměstnání není zpochybňována, sama o sobě však provází duševní činnosti spojené zejména s osobním kontaktem s občany, avšak tato psychická náročnost není diagnózou a ani důvodem pro změnu stanoveného poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise rovněž uvádí, že ve svém posudkovém zhodnocení ze dne 14. 11. 2019 jednoznačně vysvětlila, proč se neshoduje s posudkovými závěry lékaře OSSZ i lékaře ČSSZ v námitkovém řízení. PK MPSV ČR v Ostravě dále konstatuje, že prostudovala žalobcem dodatečně předložené lékařské zprávy (vyjmenované v bodu 7 rozsudku), avšak tyto nálezy nepřinášejí nové posudkově významné skutečnosti a nejsou důvodem pro změnu již dříve přijatého

posudkového závěru. Posudková komise tedy setrvala v plném rozsahu na svém posudkovém závěru přijatém při jednání posudkové komise dne 14. 11. 2019.

9. K doplnku posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 7. 2. 2020 se žalobce vyjádřil písemně. Posudkové hodnocení dle názoru žalobce na jeho námitky opět přesvědčivě neodpovědělo. K otázce psychické náročnosti zaměstnání žalobce uvádí, že je dána nejen jednáním s občany, ale spočívá také v dodržování zákonných lhůt a soustavné rozhodovací činnosti. Míra omezení pracovní schopnosti daným onemocněním musí být o to vyšší, oč vyšší psychickou zátěž pracovní činnost žalobce provází, přičemž činnost vedoucího pracovníka musí být v tom ohledu vyšší. Posudek tedy značně zredukoval tvrzenou psychickou zátěž v souvislosti s danou pracovní činností žalobce a neodůvodněně ji bagatelizuje. Dále se podle žalobce posudek nevyjádřil k tomu, zda má tato psychická zátěž vliv na srdeční onemocnění žalobce. V doplněném posudku podle žalobce stále absentuje zhodnocení, zda je nadále schopen práce psychicky nadměrně namáhavé, přičemž je na zhodnocení soudu, zda obsah jeho pracovní činnosti je takto psychicky nadměrně namáhavá práce. Dle názoru žalobce ani po doplnění posudku ze dne 7. 2. 2020 nejsou pochybnosti o zákonnosti napadeného rozhodnutí a žalobní námitky žalobce rozptýleny.
10. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především. Viz konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Ads 23/2018-37.
11. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. S ohledem na námitky žalobce byl tento posudek následně doplněn. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity a na základě aktuální zdravotní dokumentace žalobce. Komise vycházela z celé zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise měla k dispozici také lékařské nálezy, které žalobce v průběhu soudního řízení doložil. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, neboť v posudkové komisi zasedala vedle posudkového lékaře (předsedy komise) i lékařka z oboru interní lékařství. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní

judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, či rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 – 24, dostupné na www.nssoud.cz), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.

12. Krajský soud považuje posudek podaný posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě ve znění jeho doplnění za úplný a přesvědčivý, a proto z něj vycházel. Posudek za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označil ischemickou chorobu srdeční se stavem po mamarokoronárním bypassu s lehkým poklesem výkonnosti s dopadem na pokles pracovní schopnosti hodnoceným dle kapitoly IX., oddílu A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, vedoucí k poklesu pracovní schopnosti ve středu daného rozmezí 30 %. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, jaké zdravotní postižení žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně komise vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobce zohledněny jeho další zdravotní potíže a profesní zařazení, jejichž zohlednění vedlo posudkovou komisi právě k volbě střední míry poklesu pracovní schopnosti z daného rozmezí 20 – 40 %. Bylo také rozvedeno, z jakých důvodů se posudková komise odchyluje od posudku OSSZ Opava ze dne 13. 3. 2019 a posudku o invaliditě ze dne 30. 5. 2019 vypracovaného lékařem lékařské posudkové služby ČSSZ. Posudková komise neshledala důvodnou aplikaci ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Krajský soud nesouhlasí se žalobcem, že posudek posudkové komise neodpovídá na jeho námitky. Posudková komise srozumitelným způsobem odůvodnila svou úvahu při stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise ani nezlehčuje psychickou náročnost zaměstnání žalobce, nicméně uvádí, že toto hledisko není důvodem pro změnu jejího závěru. Dle posudkové komise je žalobce schopen nadále vykonávat zaměstnání s využitím svého vysokoškolského vzdělání včetně pokračování v dosavadní výdělečné činnosti s uvedenými omezeními (tj. vyjma fyzicky nadměrně namáhavé práce a práce v nepříznivých klimatických podmínkách).
13. Za tohoto stavu, kdy soud považuje posudek posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 14. 11. 2019 ve znění jeho doplnění ze dne 7. 2. 2020 za přesvědčivý a dostatečný podklad pro své rozhodnutí, z důvodu nadbytečnosti neprovedl žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, který se měl dle návrhu žalobce vyjádřit k tomu, zda byl zdravotní stav žalobce zjištěn správně.
14. Podle ust. § 39 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jde-li o pokles nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a při poklesu nejméně o 70 % se jedná se o invaliditu třetího stupně. Vzhledem k tomu, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo k datu vydání napadeného rozhodnutí k poklesu pracovní schopnosti pouze o 30 %, nedosahuje pokles jeho pracovní schopnosti míry zakládající invaliditu, a soud proto žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

15. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované podle ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. ve věcech důchodového pojištění náhrada nákladů řízení nenáleží ani v případě plného úspěchu ve věci.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 25. 2. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně